

jeg var kommet til den Politik, jeg har ført, med, at jeg havde været i en Slags abnorm Sindstilstand efter 1901, en Sindstilstand, som formodentlig — det var vel sagtens Meningen med hans Udtalelse — havde bragt mig op i et Slags Højhedsvanvid, der gjorde, at jeg bildte mig ind, at jeg kunde gøre, hvad som helst jeg kom i Tanker om. Det er ogsaa en Forklaring, en „Belysning“, som den højtærede Forsvarsminister kommer med, men forhaabentlig har den intet paa sig. I alt Fald forstaar jeg ikke, at den har noget paa sig.

Den højtærede Forsvarsminister sagde, at der var vakt en Forventning i Tyskland om mere, end at vi skulde være neutrale, en Forventning om, at vi vilde staa ved Tysklands Side. Det er ikke rigtigt, det maa jeg gentagende protestere mod. Der var i Tyskland hos General Moltke kun vakt den Forestilling, som var rigtig, at det ikke var en fingeret Forsvarspolitik, vi vilde føre, men en alvorlig Neutralitetspolitik, som paatog sig de Forpligtelser, som deraf fulgte, og det var Moltkes Politik: ogsaa at respektere dette. Derfor kan det ikke nytte, at Forsvarsministeren nu kommer og siger, at det var en Lykke, at Moltkes Politik ikke blev fulgt. Det er min Overbevisning, at disse Samtaler havde ført til, at Moltke havde faaet den Opfattelse: Danmark kan vi være sikre paa falder os ikke i Ryggen, det vil holde sig neutralt og paatage sig, hvad dertil hører. Naar man vil fordømme de Forhandlinger, der er førte, tager jeg mig det forholdsvist let. Det er mig, der bærer Ansvar for dem, og det kan ikke nytte noget, at den højtærede Forsvarsminister vil søge at lægge Ansvar for dem paa andre. Og ikke alene er det mig, som bærer Ansvar for dem, men jeg siger, at de Forhandlinger og Samtaler var en Nødvendighed, de maatte føres paa det Tidspunkt, og var de ikke blevet ført, havde jeg ikke handlet forsvarligt overfor mit Land.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem siger, at han ikke retter Bæbrejdelse mod os, fordi vi anvendte den Militærordning, der bestod. Nej, men det, det ærede Medlem gør, er at benytte denne Anvendelse deraf som et Vidnesbyrd om, at vi havde skiftet vor Opfattelse eller optraadte med to Ansigter i Spørgsmaalet om vort Militærvæsen, og det er denne Beskyldning, der er aldeles uberettiget.

Thi det, vi gennemførte, var Anvendelsen af den Militærordning, som det ærede Medlem havde gennemført, og det, der bragte os til at handle saaledes og gennemføre den saaledes, var Hensynet til andre politiske Partier her i Landet og derunder det Parti, som det ærede Medlem er Repræsentant for.

Det ærede Medlem sagde i øvrigt intet, som paa nogen Maade afkræfter de tydelige og klare Ord, jeg her har gengivet, om de forskellige Spørgsmaal. Det ærede Medlem benægtede atter, at Tyskland havde faaet en berettiget Forventning, men Tyskland havde nu en Gang faaet Udtalelsen om, at hvis vi maatte vælge, da gik vi med Tyskland, og dette er ikke en Erklæring, som er forenelig med et Lands Neutralitet.

Det ærede Medlem sagde, at han bærer Ansvar for de Forhandlinger, der i sin Tid er førte. Det er rigtigt; men det danske Folk vilde være kommet til at tage Følgerne, hvis disse Forhandlinger havde ført til, at man fra tysk Side havde optaget de Tanker, som førtes frem fra det ærede Medlems Side, eller hvis man ved Krigens Udbrud havde gjort de Krav gældende, som man havde kunnet bygge paa de berettigede Forventninger, der var blevet skabt gennem disse Forhandlinger.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaaret fra 1. April 1920 til 31. Marts 1921.

Mødet hævet Kl. 4⁵⁰.